FOTBAL FOTBAL FOTBAL

De la locul 14 la locul 6!

Sub... microscop secția de fotbal de la Dinamo Pitești

Dinamo Pitești, echipa care n-a cîștigat niciodată vreun meci în deplasare, termina campionatul trecut pe un loc socotit ca bun : 8. Urma faza finală a „Cupei României", în care piteștenii se calificaseră datorită unor prețioase și spectaculoase victorii.

30 iunie 1965 : **la Tîrgoviște, în aplauzele publicului, Rapid București și Dinamo Pitești intră pe teren gata să-și măsoare forțele. Favoriți ? Indiscutabil feroviarii. Dar la sfîrșitul jocului, după prelungirile de rigoare, rezultatul a fost 1–1. De pe teren disputa a continuat în cabina arbitrilor și a doua zi la federație : calculul vîrstei, pentru că asa cum glăsuia regulamentul „Cupei României",** „în caz de egalitate se calificã echipa cea mai tînără". **După clipe de încordare, vine verdictul : calificată în semifinale – Dinamo Pitești !**

4 iulie : **la Ploiești, Dinamo București și Dinamo Pitești se întîlnesc într-un tradițional meci în familie. Naghi înscrie în min. 16 și piteștenii îi elimină pe foștii cîștigători ai cupei.** „Surpriză de proporții în Cupa României !", **consemnau ziarele.**

Și acum finala !

11 iulie : **la București, finala „Cupei României" între Dinamo Pitești și Știința Cluj. Studenții cîștigă greu, cu 2–1.**

Datorită calificării în finala cupei, piteștenii au trebuit să-și amîne pentru toamnă un turneu perfectat în R. D. Germană.

11 august : **la Pitești, în meci de verificare înaintea campionatului, Dinamo surclasează formația braziliană Sao Cristovao : 4–0 !**

„Dinamo Pitești — echipa tinereții și a jucătorilor talentați"

Echipa argeșeană se anunța „copilul teribil" al campionatului. Obiectivele fixate de antrenori urmăreau :

— ridicarea nivelului fotbalistic al formației, practicarea unui fotbal de calitate ;

— promovarea jucătorilor tineri, posesori ai unei foarte bune tehnici și scoaterea din lot a elementelor necorespunzătoare;

— ocuparea unui loc în prima jumătate a clasamentului;

— întărirea muncii de educație;

— pregătirea a 3—4 jucători pentru loturile naționale;

— crearea unui puternic centru de copii și juniori.

Obiective foarte frumoase, a căror realizare ar fi dus la rezultate și mai bune în viitor. Spunem **ar fi dus,** pentru că... Dar să reluăm faptele, tot cronologic :

15 august : la Pitești, Dinamo pierde în fața Petrolului cu 4—1 ! **„Surpriză de proporții în prima etapă a campionatului"**, scriu din nou ziarele.

22 august : la Brașov, Steagul roșu își ia revanșa pentru înfrîngerea suferită în cupă, cîștigînd cu 3—0.

29 august : la Constanța, Farul cîștigă cu 2—0 în fața formației piteștene.

5 septembrie : la Pitești, finaliștii „Cupei României" se întîlnesc din nou și iarăși cîștigă studenții clujeni, cu același scor din finală : 2—1.

Deci: 4 etape, 4 meciuri, 4 înfrîngeri ! Golaveraj 2—11 ! Urmarea firească : ultimul loc în clasament.

Care au fost cauzele acestei „căderi" ? Ni le spune tov. **P. Rapaport,** secretarul asociației sportive Dinamo Pitești : **„După perioada de euforie provocată de calificarea în finala „Cupei" și de victoria cu 4—0 asupra lui Sao Cristovao, a urmat, cu o precizie aș spune matematică, perioada de relaxare de care parcă nu vrea să scape nici o echipă românească de fotbal după ce realizează cîteva succese de mai mare sau mai mică importanță. Jucătorii au impresia că și-au făcut datoria, nu se mai preocupă de antrenamente etc. Apoi : Barbu era accidentat, Olteanu în convalescență, Țircovnicu și Niculescu nepregătiți, Matache încercase o escapadă la Știința Cluj, Stoenescu plecase la Dinamo București etc. În plus nici noi, mă refer în special la corpul tehnic, n-am știut să luăm măsurile cele mai bune pentru odihna jucătorilor. La 11 iulie a fost finala „Cupei României" și la 15 august a început noul campionat; în această perioadă echipa a continuat să joace meciuri amicale, fără să se facă o pregătire specială pentru campionat. A contribuit la această situație și instabilitatea antrenorilor: a plecat Mărdărescu; Ștefan Vasile, fostul secund, nu voia să devină „prim"; ne-a mai ajutat o vreme și antrenorul Traian Ionescu. Totul însă a fost făcut pe fugă, lucru care s-a cunoscut de la primul meci din noul campionat. Dușul rece din partida cu Petrolul ne-a trezit, ne-a făcut să vedem cauzele, să încercăm să le remediem. Dar poți să faci într-o săptămînă ce n-ai realizat într-o lună sau în două ? Nu. Ca urmare... încă trei înfrîngeri la rînd".**

Și apoi ? Apoi, continuăm noi, s-a început cu antrenorii : Ștefan Vasile, un bun practician, a luat în mîinile sale frînele echipei, secund fiind, de la 1 octombrie 1965, Leonte Ianovschi, fostul antrenor al juniorilor; echipa a fost curățată de o serie de jucători necorespunzători în locul lor venind tineri din echipa de juniori.

...Și iată prima întrerupere a campionatului: 6—26 septembrie.

lăsat o impresie frumoasă și în recentul turneu al selecționatei de tineret în apusul Europei, era cunoscut ca un jucător lent. El păcătuia în plus și prin faptul că „ținea" mingea. În felul acesta fazele

se construiau greu, iar adversarul putea să-și concentreze mai ușor atenția asupra unui singur jucător. **„A trebuit să luptăm mult cu Dobrin ca să-l dezvățăm de acest obicei. Credem că într-o măsură am reușit. În plus șutează cu mai multă precizie ca în trecut"**, ne-a spus Ștefan Vasile. (În legătură cu cele arătate de el să reamintim că Dobrin a adus echipei sale patru puncte marcînd golurile victoriei în partidele cu Dinamo București și Steaua, iar în turneul vest-european al selecționatei de tineret, a deschis scorul la Neunkirchen).

Dar am greși spunînd că versurile se adresează numai lui Dobrin. Prin el se subînțelege întreaga echipă.

Munca depusă cu Dobrin nu a constituit decît una din măsurile luate pentru redresarea formației. Pe lîngă organizarea turneului în R. D. Germană, turneu soldat cu rezultate frumoase... în campionatul nostru, comportarea bună din a doua perioadă s-a datorat și altor acțiuni ferme întreprinse de colectivul de antrenori, în strînsă legătură cu consiliul asociației sportive și cu secția de fotbal. Printre acestea, notăm :

— o mare atenție acordată conținutului, sistematizării, volumului, duratei și intensității antrenamentelor, repausului și regimului de viață extrasportiv, ținîndu-se seama de vîrsta și posibilitățile jucătorilor;

— **o** preocupare deosebită pentru refacerea jucătorilor în urma eforturilor depuse ;

— folosirea rațională a perioadelor de întrerupere a campionatului, în sensul că **și** atunci cînd nu erau partide oficiale s-a respectat pregătirea ce se efectua într-un ciclu săptămînal, organizîndu-se la sfîrșitul lui meciuri amicale care să-i intereseze (ca rezultat) pe jucători. Cele mai multe s-au organizat cu Știința Craiova, cunoscută fiind rivalitatea sportivă dintre Dinamo Pitești și echipa olteană. (L. Ianovschi : **„Am auzit pe antrenorii unora dintre echipele de categoria A că întreruperile „i-au dat peste cap". Nu i-am înțeles. După părerea mea nu au știut să folosească aceste perioade. Noi, folosindu-le din plin, am mers din ce în ce mai bine").**

— individualizarea antrenamentelor, ținîndu-se seama de următoarele particularități : vîrsta jucătorilor, gradul de pregătire, experiența în categoria A. (Șt. Vasile : **„Unii învățau, alții se perfecționau, alții își mențineau pregătirea. Un loc tot mai mare și-a cîștigat antrenamentul individual, făcut de jucător cu sau fără supravegherea antrenorului");**

— 60 la sută din timpul pregătirilor este afectat lucrului pentru îmbunătățirea eficacității. După cum se vede, s-a mers pe alte căi decît la Petrolul, dar rezultatul este același, adică bun: 21 de goluri marcate în 9 meciuri. (Șt. Vasile: **„Ținînd seama că cel mai aglomerat este spațiul de la linia de 16 m spre poartă, pe cînd înaintea liniei de 16 m terenul e liber, i-am învățat pe jucătorii mei să tragă de la distanță, folosind acest spațiu unde sînt mai puțin deranjați. Dobrin ne-a înțeles cel mai bine și a marcat golurile victoriei în meciurile cu Dinamo București și Steaua, șutînd de la distanță");**

— alcătuirea unei formații stabile (P. Rapaport : **„Dacă în primele patru etape noi am folosit 17 jucători, în următoarele nouă au fost întrebuințați doar 15");**

— accent pe viteză și îndemînare specifică ;

— pregătirea pentru jocul următor începe chiar de marți, de la primul antrenament (L. Ianovschi : **„Pentru fiecare echipă am început să folosim un joc bazat pe o tactică specială");**

Urmarea acestor măsuri ? Realizarea și depășirea unuia dintre obiectivele notate la începutul acestor rînduri : doi jucători selecționați în echipa națională de juniori (Pop și Olteanu) și trei fotbaliști în echipa națională de tineret (portarul Niculescu, Naghi și Dobrin).

Orice rău, spre bine!

Am arătat mai sus de amînarea turneului în R.D. Germană pentru toamnă. El a fost hotărît pentru prima întrerupere a campionatului. Dar Dinamo Pitești se afla acum pe ultimul loc, nu mai era finalista cupei. Moralul echipei era altul. Mai merita să meargă în străinătate ? Tehnicienii asociației piteștene au opinat pentru plecarea în turneu.

„Cunoaștem perfect cauzele insucceselor repetate din campionat, *ne-a spus antrenorul Ștefan Vasile.* Și cred că dacă s-ar fi jucat încă trei etape în continuare, am fi încasat încă trei bătăi. Se impunea deci ieșirea din stereotip. Or, acest turneu, atît de regretat în vară, apărea acum ca o mană cerească".

Și turneul a început: 0—1 cu selecționata de tineret a R.D. Germane, 2—3 cu selecționata Berlinului, 2—2 cu S.C. Karl Marx Stadt. S-ar putea obiecta: piteștenii au continuat tot cu înfrîngeri. E adevărat, dar cele două formații la care au pierdut, au fost de o bună valoare. Dar să-l ascultăm mai departe pe interlocutorul nostru: „În turneu nu ne-am pierdut vremea: în afara jocurilor — antrenamente, antrenamente, antrenamente. Cu prilejul acestor meciuri s-a cristalizat formația, ne-am dat mai bine seama de posibilitățile unora dintre jucători care au fost repartizați pe posturile pe care dau mai mult randament, s-a întărit într-o măsură disciplina și, ceea ce a fost mai important, cei mai mulți dintre fotbaliști au ieșit din panica ce-i cuprinsese, și-au recucerit încrederea în ei înșiși. Deci turneul ne-a folosit foarte mult și din punct de

vedere al refacerii potențialului moral".

De aici încolo, o dată cu etapa a V-a, începe a doua perioadă din evoluția piteștenilor în actualul campionat. Dacă prima (etapele I—IV) a fost complet nesatisfăcătoare, cea care a urmat a arătat echipa în plină evoluție. Chiar în etapa a V-a a cîștigat cu 2—1 în fața lui Dinamo București. Au urmat alte victorii : 3—1 cu Știința Craiova, 4—0 cu C.S.M.S., 6—0 cu Crișul, 1—0 cu Steaua. Din cele nouă meciuri disputate în continuare Dinamo a cîștigat cinci, a pierdut două (ambele în deplasare: 2—4 cu Rapid și 0—1 cu Știința Timișoara) și a remizat tot două (2—2 cu U.T.A. la Arad, 1—1 cu Siderurgistul la Galați), realizînd 12 puncte și golaverajul 21—10 !

„Piteștiul — teren virgin pentru fotbal!"

Este părerea tov. Fl. Găiseanu, **unul din activiștii A.S. Dinamo. Pe ce-și bazează afirmația ?** „Este adevărat că și în trecut au existat la Pitești echipe de fotbal, unele destul de bune, totuși niciodată nu s-a dus în acest oraș o muncă organizată de creștere a tinerilor fotbaliști, de prospectare a elementelor talentate, de alcătuire a unei echipe. „Strămoșii" actualului Dinamo Pitești sînt... juniorii unei foste formații a clubului Dinamo București, antrenați în 1958 de Ștefan Vasile, actualul nostru antrenor principal, formație transferată în 1959 la Pitești. Deci aici nu existau elemente pentru alcătuirea unei echipe locale. Am început însă să ne ocupăm de tineret, activitatea antrenorului Leonte Ianovschi trebuind a fi evidențiată în mod special".

Rezultatele muncii sale dovedesc acest lucru: în cei patru ani în care a avut în grijă echipa de juniori (și să nu uităm: la Pitești nu exista tradiția creșterii tinerilor fotbaliști), L. Ianovschi a dat fotbalului românesc o serie de jucători buni printre care Dobrin, C. Radu, amîndoi la Dinamo Pitești, Ștefănescu (C.S.M.S.), Gh. Gheorghe (A.S.A. Tg. Mureș), Libardi (Jiul Petrila). Au mai fost ridicați, tot de la juniori, Prepurgel, Zdrenghea, Mățăoanu și în curînd va fi promovat la echipa I un tînăr despre care se vorbește numai la superlativ: Niță. Să-l vedem !

Piteștiul este deci un teren virgin. Notați însă că în acest oraș nu a existat centru pentru copii și tineret organizat de F.R. Fotbal !

În privința creșterii talentelor tinere să arătăm un aspect neîntîlnit în altă parte: pentru o mai rapidă maturizare a acestora, Dinamo împrumută jucători echipelor din categorii inferioare. De pildă, Prepurgel a fost „împrumutat" echipei Progresul București pe timp de un an, Zdrenghea va juca 6 luni la Metalul Colibași, iar Mățăoanu probabil că va fi împrumutat tot Progresului. Antrenorii ne-au declarat că au înregistrat rezultate frumoase folosind această metodă.

În legătură cu creșterea juniorilor trebuie să mai amintim cîteva amănunte nu lipsite de importanță:

1. pregătirile echipei de juniori sînt urmărite întotdeauna de antrenorii formației de seniori. (Se citesc oare

aceste rînduri și pe la Cluj, pe la Știința ?);

2. atunci cînd se organizează meciuri amicale cu formația de seniori, nici juniorii nu sînt uitați (L. Ianovschi: „Doar 18 meciuri în 12 luni pentru o echipă de juniori, deci tineri care învață fotbalul, e mult prea puțin. De aceea organizăm partide amicale și pentru juniori, nu numai pentru seniori");

3. la stadionul nou nu există nici un fel de aparate ajutătoare;

4. echipamentul și materialele sportive nu sînt în cantitate suficientă și de bună calitate: lipsesc mingile, tricourile, ghetele de fotbal pentru juniori ;

5. de la 1 octombrie 1965, antrenorul juniorilor devenind secund la echipa I, de juniori s-a ocupat ÎN TIMPUL LIBER prof. Ion Mărgescu, metodist la consiliul regional UCFS Argeș. Dinamo Pitești va trebui însă să se preocupe în mod serios de creșterea viitoarelor cadre, de angajarea unui antrenor, pentru că o problemă atît de importantă nu poate fi rezolvată „în timpul liber". Și, în plus, prof. Mărgescu ne-a declarat că din primăvară nu va mai putea activa la Dinamo nici măcar în timpul liber. Și e păcat că o tradiție care începuse să se înfiripe, aceea a creșterii jucătorilor proprii, să fie dată uitării.

Toate bune și frumoase! Dar disciplina?

Punînd în balanță plusurile și minusurile, putem spune fără teama de a fi contrazis că **la Dinamo Pitești există posibilități pentru o muncă și mai fructuoasă în viitor.** Mai trebuie îndeplinit însă un deziderat: să se acorde O IMPORTANȚĂ MAI MARE MUNCII DE EDUCAȚIE A JUCĂTORILOR, din acest punct de vedere obiectivul respectiv fiind îndeplinit numai în parte.

Nu de puține ori s-a scris în presă despre atitudinea nesportivă manifestată de o serie de jucători piteșteni care au căutat să suplinească deficiențe de tehnică și lipsurile în pregătirea tactică cu un joc dur care... să-i bage în sperieți pe oaspeți ! Exemple ? Sînt destule. Notăm pe Ilie Stelian (vezi cazul Mateianu), Ioachim Popescu etc. Alții (C. Ionescu) sînt „specialiști" în căzături spectaculoase în careul advers, pentru a obține un penalti, după cum există și înfumurați (Olteanu, Dobrin etc.). Mulți au uitat de îndatoririle unui jucător de fotbal anul trecut, între finala „Cupei" și noul campionat (Varga etc.), contribuind în acest fel la căderea pe ultimul loc.

Ca urmare: Varga (fostul dinamovist bucureștean) a fost scos din lot și din viața sportivă ; I. Stelian, David, Olteanu și Dobrin au fost sancționați de F.R. Fotbal; Corneanu a fost suspendat de secție pe timp de două luni pentru beții repetate și nu va fi reprimit în lot decît dacă va dovedi că și-a schimbat purtările ; Olteanu, David, Timer, Țurcan, Dobrin, C. Ionescu, Barbu și Matache au fost sancționați și ei de secție cu diverse pedepse.

A mai rămas cineva nesancționat? Cam puțini! Dorința noastră ar fi ca la viitoarea analiză a secției întrebarea și răspunsul să fie: a fost cineva sancționat? Nimeni!

Așa da !

„Hai Dobrine, hai la joc!"

Am pus semnele citării pentru că am citat dintr-o strofă pe care unul din numeroșii și înfocații spectatori piteșteni (uneori, chiar prea înfocați !) a adresat-o unuia dintre cei mai valoroși jucători, lui Dobrin. Dar s-o cităm toată :

„Hai Dobrine, hai la joc,
Nu ține mingea în loc
Ci pasează și șutează,
Cine face-așa marchează !"

Dobrin, un produs al fotbalului piteștean, fotbalist de mare talent, care a

...„Hai Dobrine, hai la joc !". **Chemarea anonimului spectator din tribună a fost recepționată – se pare – de toată echipa piteșteană care din etapa a V-a și-a încălzit publicul. Și sperăm că-l va încălzi și în continuare, mergînd pe drumul fotbalului de calitate, spectaculos, pe calea afirmării pe care a pornit această echipă tînără.**

MIRCEA TUDORAN